

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 2Tdo/39/2021  
Identifikačné číslo spisu: 5917010546  
Dátum vydania rozhodnutia: 22.06.2021  
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5917010546.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému H. E. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Trestného zákona a § 140 písm. b) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 22. júna 2021 v Bratislave o dovolaní obvineného H. E. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 23. júla 2018, sp. zn. 1T/100/2017, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. E. odmieta.

### Odôvodnenie

Okresný súd Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 23. júla 2018, sp. zn. 1T/100/2017, uznal obvineného H. E. vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Trestného zákona a § 140 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v mesiaci marec 2017 v presne nezistenom čase okolo 11.00 hod. až 12.00 hod., pravdepodobne dňa 20. marca 2017 v pohostinstve Z. na ulici E. v Ružomberku, sa v prítomnosti ďalších osôb vyhrážal slovami doplnenými o vulgarizmus, že musí zabiť posudkovú lekárku z Liptovského Mikuláša, pichnúť ju do ľadviny, lebo mu zobrala 20 % z postihnutia, čím myslel MUDr. J. K., jeho slová počul člen bezpečnostnej služby vykonávajúcej činnosť v Sociálnej poisťovni na ulici Podhora v Ružomberku, následne dňa 29. mája 2017 v čase okolo 07.15 hod. na ulici Podhora, pred priestormi Sociálnej poisťovne sa opäť vyhrážal slovami doplnenými o vulgarizmus, takým spôsobom, že zakričal „K. musím zarezať“, jeho slová počul ten istý člen bezpečnostnej služby vykonávajúcej činnosť v Sociálnej poisťovni, pričom u MUDr. J. K., nar. XX. I. XXXX v E., trvale bytom E., E.. S.. Š. XXXX/XX, posudkovej lekárky Sociálnej poisťovne, po tom ako sa dopyčula o týchto vyhrážkach, tieto v nej vzbudili strach o jej zdravie a život.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods.1 písm. a)

Trestného zákona podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu na dva roky.

Po vyhlásení rozsudku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie a rovnako aj obvinený H. E. sa vzdal práva podať odvolanie aj za osoby oprávnené podať odvolanie v jeho prospech (č. l. 173).

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený H. E. prostredníctvom pre dovolacie konanie zvoleného obhajcu včas dovolanie, a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený, po stručnom zrekapitulovaní predchádzajúceho konania a rozhodnutí počas neho vydaných, uviedol, že jeho listom doručeným súdu 19. januára 2018 uviedol niekoľko okolností tvrdeného spáchania skutku, ktoré podľa jeho názoru bolo potrebné v konaní objasniť a preto navrhol súdu vykonanie dôkazov (rekonštrukcia, oboznámenie sa s jeho zdravotnou dokumentáciou za roky 2015 a 2016) na objasnenie v liste uvedených okolností a preverenie, či vôbec mohol spáchať skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Pokračoval, že napriek jeho návrhom súd nevykonal navrhnuté dôkazy, ani nerozhodol o tom, že ich nevykoná a z akých dôvodov; keďže súd jeho návrhy vôbec nezobral na vedomie, napriek tomu, že boli riadne uplatnené. Ďalej uviedol, že pasivita súdu pri hodnotení alebo skôr opomenutí navrhovaných dôkazov, by mohla podľa neho znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, a tak aj naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Obvinený poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. februára 2017, sp. zn. 4Tdo/59/2013, a uviedol, že rozhodnutie súdu o odmietnutí návrhov na vykonanie, resp. doplnenie dokazovania môže za istých okolností skutočne predstavovať porušenie práva na obhajobu. Poznamenal, že stane sa tak však len vtedy, ak súd zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nevysvetlí nemožnosť vykonania dokazovania, resp. nadbytočnosť a nepotrebnosť jeho doplnenia a zároveň existuje ďalšie skutočnosti naznačujúce, že konanie nebolo vedené objektívne a že zjavne nerešpektovalo pravidlá spravodlivého procesu. Len v takom prípade by bolo možné konštatovať porušenie práva na obhajobu obvineného, a teda aj naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V ďalšej časti obvinený uviedol, že hlavné pojednávanie bolo niekoľkokrát odročované; pre časový odstup si už presne nepamätal, ktoré všetky dôkazy boli na jednotlivých pojednávaniach vykonané, a keď na pojednávaní, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie, sudca uviedol, že iné návrhy na dokazovanie neboli, hneď si neuvedomil, ktoré dôkazy v skutočnosti boli a ktoré neboli pred súdom vykonané. Vzhľadom na nátlak, aký bol naňho kladený na hlavnom pojednávaní, na ktorom sa rozhodlo vo veci, ani nemal možnosť si dostatočne uvedomiť situáciu a na odporúčanie sa bez premyslenia vzdal práva na podanie odvolania, a to i za všetky oprávnené osoby, čo ale podľa obvineného neodzrkadľovalo jeho skutočnú a slobodnú vôľu. Podľa názoru obvineného vyjadreného v liste z 10. decembra 2020 pán sudca korigoval odpovede jednotlivých svedkov a diktoval ich do zápisnice podľa svojho uváženia; celé pojednávanie riadil vo väčšom rozsahu, ako prislúcha jeho právomoci a svojím správaním navodzoval v prítomných pocit, že musia robiť ako on povie, preto sa obvinený aj vzdal odvolania. Zopakoval, že pod tlakom a v strese zo súdneho konania robil tak, ako mu „kázali“, bez toho, aby mu bol poskytnutý čas na premyslenie si, čo chcel a čo sa vlastne dialo. Obvinený má za to, že mu práve preto ani nemohla byť poskytnutá efektívna právna pomoc, keďže mu nebola daná možnosť osamote komunikovať s ustanoveným obhajcom a dohodnúť sa na ďalšom vhodnom postupe, akým smerom by sa mala uberať jeho obhajoba. Dodal, že právo na obhajobu možno chápať aj ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu. Následne odkázal na čl. 14 ods. 3 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach, čl. 47 ods. 2, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. apríla 2010, sp. zn. III. ÚS 79/2010. Obvinený má za to, že aj takýmto spôsobom došlo zo strany súdu k porušeniu jeho práva na obhajobu, pričom zároveň napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a je podľa neho založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Z týchto dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd, v zmysle ustanovenia § 386 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa opierajú dôvody dovolania, zrušil v celom rozsahu napadnutý rozsudok okresného súdu ako aj chybné konanie, ktoré mu predchádzalo a vec prikázal na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že obvinený sa dovolaním domáha zrušenia prvostupňového rozsudku okresného súdu, voči ktorému sa po jeho vyhlásení výslovne vzdal práva na podanie odvolania, pričom práva na podanie odvolania sa do zápisnice o hlavnom pojednávaní vzdal aj prokurátor, preto prvostupňový súd v súlade s § 172 ods. 2 Trestného poriadku vyhotovil zjednodušený rozsudok, ktorý neobsahoval odôvodnenie. Keďže obvinený nevyužil svoje právo podať proti napadnutému rozsudku odvolanie, nespĺnil tak jednu z podmienok dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom na to, že nie je splnená jedna zo základných procesných podmienok dovolania, prokurátor navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie s poukazom na § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietol.

Písomným podaním doručeným okresnému súdu 5. mája 2021 sa k dovolaniu obvineného vyjadrila poškodená MUDr. J. K., podľa názoru ktorej je možné, že ide o účelovo podané dovolanie zo strany obvineného. Poškodená uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by v priebehu trestného konania došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu; taktiež nemá vedomosť, že by predmetné súdne rozhodnutie bolo založené na dôkazoch vykonaných inak, ako zákonným spôsobom a nemá dôvod usudzovať, že by bol nesprávne právne posúdený skutok obvineného. Ďalej poznamenala, že počas času, ktorý strávila na súdnom pojednávaní, žiadny nátlak zo strany sudcu na jej osobu, na svedkov alebo obvineného nespozorovala, sudca diktované výpovede do zápisnice nekorigoval. Jednotlivé návrhy, výsledky dokazovania boli podľa poškodenej prezentované zrozumiteľne a ich prezentácii bol podľa nej venovaný dostatočne dlhý čas. Tvrdenia obvineného, že mu nebola poskytnutá efektívna právna pomoc ako aj, že si v dôsledku odročovania hlavného pojednávania nepamätal vykonané dôkazy sú podľa názoru poškodenej účelové, keďže aj napriek tomu, že mal ustanoveného ex offio obhajcu, tak mal právo sa s ním radiť a zvoliť si spôsob obhajoby a ak nemal voči nemu dôveru, mohol si obhajcu zvoliť. Rovnako podľa nej mal právo si vyžiadať zápisnicu z pojednávania, aby sa mohol na ďalší termín hlavného pojednávania pripraviť. Dodala, že na obvineného nebol vyvíjaný žiadny nátlak v tom smere, aby sa vzdal práva na podanie odvolania, mal na hlavnom pojednávaní obhajcu, čiže poškodená má za to, že až po čase si premyslel, že vo veci podá dovolanie a skúsi zvrátiť právoplatné rozhodnutie.

V ďalšej časti poškodená uviedla, že nebola splnená podmienka, ktorú Trestný poriadok upravuje v § 372 ods. 1 a to že dovolanie môžu podať oprávnené osoby len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený sa vzdal svojho práva podať odvolanie voči rozhodnutiu a jeho uvedené tvrdenia o porušení obhajoby, nemožnosti sa rozhodnúť a pod. sa podľa jej názoru, sa názory obvineného nezakladajú na pravde. Poškodená navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol.

Písomným podaním doručeným okresnému súdu 21. mája 2021 sa k vyjadreniu poškodenej z 3. mája 2021 vyjadril obvinený, ktorý uviedol, že poškodená vo svojom vyjadrení neuviedla aký účel by mal týmto dovolaním sledovať. V tejto súvislosti poznamenal, že jediným účelom jeho dovolania je domôcť sa spravodlivosti, ktorá mu bola v súdnom konaní odopretá. Keďže sa pod nátlakom vzdal práva na podanie odvolania, tak už nemohol podať odvolanie. Ďalej reagoval, že v priebehu konania niekoľkokrát prejavil svoju nespokojnosť so súdom prideleným obhajcom a opakovane uviedol, že mu stále odporúča (obhajca, pozn.) priznanie viny, aj keď sa necítil vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Pokračoval, že mu odporučil vzdať sa práva na podanie odvolania, aj keď doteraz nechápe, akú výhodu to preňho malo priniesť, preto túto radu obhajcu nepovažuje za dobrú, lebo mu spôsobila len väčšie problémy. Ako neznalý Trestného poriadku robil všetko, čo mu povedali pán sudca a obhajca a až s odstupom času obvinený zistil, že ho takého spoliehania sa na odbornosť iných doviedlo do nepriaznivej

situácie. Dodal, že teraz už koná len podľa svojej skutočnej vôle a obvinený dôsledne trvá na rešpektovaní jeho pokynov.

Obvinený nad rámec vyššie uvedeného dovolania ešte uviedol, že trvá na podanom dovolaní proti predmetnému rozsudku okresného súdu v celom rozsahu, nakoľko je presvedčený, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu, rozhodnutie je podľa neho založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Trestného poriadku.

Úvodom považuje najvyšší súd za potrebné k veci najprv vo všeobecnej rovine uviesť, že podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby môžu podať dovolanie len vtedy, pokiaľ využili svoje právo podať riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu prvostupňového súdu a bolo o ňom rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Vychádzajúc z uvedeného vo vzťahu k predmetnému prípadu možno konštatovať, že obvinený nesplnil podmienku dovolania podľa § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku, a to využitie zákonného práva podať riadny opravný prostriedok. Obvinený sa po vyhlásení rozsudku výslovne vzdal práva podať odvolanie. Odvolanie nepodali ani prokurátor a poškodený (a odvolací súd nerozhodol v neprospech obvineného). Nesplnenie tejto podmienky je neodstrániteľnou vadou dovolania, ktorá má za následok odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.